

## “สถาบันพระมหากษัตริย์” คือศูนย์รวมจิตใจของคนไทย

โดย น.ท.พิพัทธ์ พุกงาม

หน. เอกสาร กปศ.ยศ.ทร.

ปัจจุบันความซับซ้อนการฉ้อราษฎร์บังหลวงของนักการเมืองไทยได้พัฒนาไปมากยิ่งขึ้น ขณะที่เศรษฐกิจไทยถ่มๆ คอนๆ ความอ่อนแอของสังคมไทยยิ่งลดต่ำลง ระบอบทุนนิยมกลับเข้มแข็งขึ้น และหลายครั้งเมื่อใดที่บ้านเมืองเกิดวิกฤตขึ้นมาก็สามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยพระบารมีของ “สถาบันพระมหากษัตริย์”

“สถาบันพระมหากษัตริย์” เป็น “ศูนย์รวมจิตใจ” ของคนไทย อยู่คู่กับสังคมไทยมานาน ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อประเทศชาติอ่อนแอ ตรงกันข้าม ประเทศไทยปัจจุบันมีการพัฒนาทั้งระบบเศรษฐกิจและสังคม มีคนชนชั้นกลางมากขึ้น มีระดับผู้นำทางความคิดในสังคมมากขึ้น เช่นเดียวกับหลายประเทศที่เคยมี “กษัตริย์” และปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย แต่การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ก็ยังคงอยู่คู่กับประเทศไทย แม้จะมีความพยายามเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นประชาธิปไตย ในปี พ.ศ.2475 เหตุผลพื้นฐานคือ ด้วยรากฐานสังคมไทยที่เคารพเทิดทูน “สถาบันพระมหากษัตริย์” รัชกาลที่ 7 ทรงสละราชสมบัติ คณะผู้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองก็ยังคงพึ่งพระบารมีของ “สถาบันพระมหากษัตริย์” ที่เป็นศูนย์รวมจิตใจ เพื่อให้ประเทศพัฒนาต่อไปได้ อย่างที่นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ต่างยืนยันไว้ว่า ประเทศไทยคือประเทศเดียวในโลก ที่เรียกระบอบการปกครอง “ประชาธิปไตย” โดยต่อด้วย “อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” ขณะที่ประเทศอื่นแม้จะมี “พระมหากษัตริย์” ก็เรียกเพียงว่าระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ซึ่งระบอบประชาธิปไตยยังมีอีกรูปแบบหนึ่งคือประธานาธิบดีเป็นผู้นำสูงสุด

เฉพาะเพียงแค่ว่าประโยชน์ของการเรียกระบอบการปกครอง ก็สะท้อนให้เห็นถึงความพิเศษของประเทศไทย ซึ่งมาจากรากฐานความเชื่อทางวัฒนธรรม เพราะการเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ว่าเป็นศูนย์รวมจิตใจยึดถือในเรื่องของกษัตริย์คือ “ผู้มีบุญ” เป็น “สมมติเทพ” เท่านั้น แต่เพราะความเสียดสีของพระมหากษัตริย์ที่ทรงปฏิบัติให้ราษฎรเห็น โดยเฉพาะในชั่วอายุของคนปัจจุบันกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันที่ทรงเสียดสีทู่ท้อพระวรกายปฏิบัติพระราชกรณียกิจมากมาย อย่างที่ นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี ได้ตอบคำถามกับสื่อต่างประเทศ ความตอนหนึ่งว่า “...ผมพูดอยู่เสมอว่าสถานภาพของพระเจ้าอยู่หัวของเราที่สูงขึ้นถึงระดับนี้หลังจากครองราชย์มา 60 ปี เป็นผลมาจากการมีที่พระองค์ทรงสร้างมา มิได้เป็นเรื่องการตีบทอด เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์ในวัยเพียง 17-18 พระชันษา ไม่มีใครคาดเดาได้ว่าพระองค์จะเป็นประมุขของชาติแบบใด แต่ผมคิดว่าด้วยประปรีชาสามารถ พระวิริยะอุตสาหะ และมุ่งมั่น พระองค์ทรงได้จำเริญขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินที่ดี เมื่อกกล่าวถึงพระเจ้าอยู่หัวของเรา พระองค์ท่านไม่เพียงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ แต่ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ดีด้วย ผมขอชี้ว่ามีความแตกต่าง เพราะผู้ใดผู้หนึ่งอาจเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ ที่มีข้อบกพร่อง

และข้อเสียหลายประการ แต่ถ้าหากเราพูดว่าผู้ นั้นเป็นคนดีสำหรับผมมีความหมายมากกว่า ฉะนั้น เมื่อเรากล่าวถึง พระองค์ท่านว่าทรงเป็นกษัตริย์ที่ดี จึงมีความหมายลึกซึ้งกว่าที่กล่าวว่าพระองค์ท่านเป็นพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ การจะเป็นพระมหากษัตริย์ที่ดี เป็นคนดี เป็นเรื่องที่จะต้องได้มาด้วยอุทิศสละของตนเอง ไม่ใช่สืบทอดมา แต่อย่างไรก็ตาม สถาบันพระมหากษัตริย์นั้นซึมลึกอยู่ในประเทศไทยและความเป็นไทย ผมมั่นใจว่าสถาบันนี้ จะยังคงอยู่ในสภาพสมบูรณ์และดำเนินต่อไป” เหตุผลนี้ ไม่ใช่มาจากบุคคลอย่างอดีตนายกรัฐมนตรี “อานันท์” เท่านั้น แต่คนชนชั้นสูง และระดับกลุ่มผู้นำทางความคิดก็รู้สึกและมั่นใจเช่นนี้เหมือนกัน ที่เห็นตรงกันว่าสถาบัน กษัตริย์จะอยู่คู่กับสังคมไทยตลอดไป เพราะสภาพบ้านเมืองทั้งระบบการเมือง สังคม และเศรษฐกิจไทย และที่สำคัญคือพุทธศาสนา และวัฒนธรรมไทยที่ปลูกฝังเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์มาตั้งแต่ในอดีต

ในแง่ของบทบาทที่สะท้อนถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์นั้น ยังได้พิสูจน์ให้เห็นหลายต่อ หลายครั้งยามที่ประเทศไทยเกิดวิกฤต ในยุคที่ประเทศไทยกำลังก่อร่างสร้างตัว วิกฤตการจากยาเสพติดที่กำลัง ทำลายคนไทย การสร้างอาชีพอย่างยั่งยืนให้คนไทยในทุกพื้นที่อันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ ทำให้หลาย ครอบครัวรอดพ้นและมีความสุขกว่าเดิมในเวลาที่เกิดวิกฤตทางการเมืองพระบารมีของ “พระเจ้าอยู่หัว” ก็ทำให้เกิดความสงบ และช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ที่พระองค์พระราชทานให้กับคนไทย ก็ทำให้ผู้ที่น้อมรับนำมาปฏิบัติมีภูมิคุ้มกัน และไม่เกิดความเสียหายเมื่อมีวิกฤตเศรษฐกิจ มีบทสรุปที่ความสุขที่ แท้จริง

จนถึงขณะนี้แม้จะมีความพยายามของกระบวนการ “หมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์” และ “ชวนคิดเรื่อง” “ประชานาธิปไตย” ที่ให้อำนาจเต็มแก่นักการเมือง คำตอบของเสียงส่วนใหญ่ คือ “ประชานาธิปไตย” ไม่เหมาะสมกับ ประเทศไทย เพราะบทเรียนตลอดเวลาที่ผ่านมามีคือ ความทุกข์ ของประเทศส่วนใหญ่เกิดจากความพยายามของคน ชนชั้นปกครอง นักการเมืองที่เป็นใหญ่ ใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ตัวเอง แต่ก็ได้มาด้วยการซื้อสิทธิขายเสียง ด้วยเงินทุนที่หามาได้จากอำนาจทางการเมือง เข้ามาครอบงำผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง จนนำพาประเทศ ให้เกิดวิกฤตหลายต่อหลายครั้ง ในทางตรงกันข้าม “สถาบันพระมหากษัตริย์” พาชาติให้พ้นวิกฤตในทุกครั้ง ที่สำคัญไปกว่านั้น “ศูนย์รวมจิตใจที่เหนียวแน่นของคนไทย” ตลอดไปยังคงเป็น “สถาบันพระมหากษัตริย์” เท่านั้น